lestullep; ta wõip ni paksult külwada, kuis ta essi tünnep, nink säratsid mõtsapuid, mes ta arwap hénnele kigetullusamba ollewat. Se man ei olle sugguke tarbis, et sa sedda ma ossa põ'llo wisi harrit, enge willand om, et sa sest tükkist, mes sa mõtsa kätte tahhat jätta, hitskmid piuti läbbiajjat, iks kats hitskmet kõrro, nink kolmanda hitskme assemel jalga kats wahhet jättat. Ollet sa ossa seddawisi piuti üttest weresi tõiste läbbikündnu, sis heida sement hitskmete sisse nink äesta kõrd kergeste ülle, sest pu-semen ei tahha kõrget kattet (muud kui tamme tähw ütsinda). Ent päiwa kätte ei tohhi ka joht pu-sement jätta, sest päiwa nink kuiwa käen semen kunnage iddanema ei nakka. Kui sa nüüd sement riddamisi ollet külwnu, sis tullep temma ka seddawisi ülles, ent kui sa tünnet, et pukese wäga paksult hõelan saiswa, sis kitku wahhete päält köhnembid wälja nink jätta énnege kige illusambid saisma. Sest saap parrajal ajjal illus tubli mõts.

Ent sedda wõip ka tõistwisi nink nimmelt seddawärki saia. Kui sa söördu ollet mahharaggunu, sis te omma küttist nidade, kui sa wannast ollet harrinu, nink wõtta omma kats sement tõugu ärra, kui liwane ma om, kartohwlid ja tatriku, kui kõwwemb ma, suwwirükki nink keswi. Kui sa tõistkõrda tõugu ollet mahhaténnu, sis külwa pu-sement ägli alla päle, nink lasse wiljaga üttelisi üllestülla. Wilja al saisap noor pukassu putmata nink pärran põimo om kõrs tälle ka abbis, seni kui ta nakkap essi jõudu wõtma.

Ent nüüd om ka wajja, et ma sülle ütle, kuis sa hénnele hääd pu-sement peat soetama, nink messuggutsid puid sa omma makottuse pääl kige parrembide wõit kaswatada. Sest et siin kalendrin surembat assent ei olle, sis ma musuggusid puid sekõrd ei könnelegi, kui támme, kõiwo, peddajat nink kuuske.

Támme tähw saap Septembri minnekil ehk

Oktobri tullekil walmis nink zilgatas essi pu päält mahha. Mea kige essite mahha tullewa, émma ennambest ärrawaglatu nink ei kõlba seemnes; mõnne émma täppilise, ne ei kõlba ka. Wäga häste saat neid kätte, kui parrajal ajjal linna pu álla laotat nink pikka órrega támme ósse péssat. Kui parrembid tähwi ollet wäljaselletanu, sis ärra jätta neid kõtti, enge laota neid seddamaid pöningel tule kätte lakja, sest muido lätwa nemma rutto pallawas nink koppitawa ärra. Kui sa neid ülle talwe tahhat piddada nink tullewal kewwajal külwada, sis puista neid kuiwa wadi sisse, mes wäljast ärratõrwatu nink ärrapiggitu om, et ta wet sisse ei wõtta, nink waota sedda kaiwo põhja, mes talwel künni ei külma. Tam tahhap säras maad, mes kigeparrembat wilja kánnap, nimmelt wäggewat sawwimaad, mes kolm jalga süwwita om. Tahhat sa hénnele támmikut kaswatada, sis künna nink äesta maad ni kui wiljapõldo, külwa tähwi päle, nink ajja ägliga weel ütskõrd risti ülle, nida et tähwa tölli ehk pooltõist múlla álla jäwa. Sest sedda surembpu-semen om, sedda paksembat kattet ta tahhap; nink kunna támme tähw meie maal kigesurembpu-semen om, sis sa wõit se pärra essi ärraarwata, et tõise wähhemba pu-seemne énnege kergeste tahtwa ägli álla tetta. Kui sa ütsikuid támmepuid tahhat kaswatada, sis te keppi otsaga mulgukest ma sisse, heida kats, kolm tähwi sisse nink matta kergüsi múllaga mulku künni.

Kõ'iw armastap nessedat, musta múllaga seggatu ehk sawwist liwamaad; nink ehk se pu kül tõiste puie wasta maijas su ei olle, enge kigega leppip, mes ta lõ'wwap, siski ei sa temmast ásja, kui ta halwa ma pääl ehk tore sawwi-ma pääl saisap. Kõiwo semen saap Juli ehk Augusti kuul walmis, nink sa wõit sedda käega pu päält korjata ehk ka